

זָפָאָה אִיהוּ מָאן דְקָרִיב לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, מַאי
(ג"א ומיד) קָרוֹב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאָיו וכו' (תהלים
קמה יח), דְמָאן דְקָרָא לִיהּ בְּשִׁקְרָא רְחוֹק הוּא
מִנְיָה.

אַמְתָּא א' בְּרִישָׁא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, מ' מ'
בְּאַמְצָעִיתָא, ת' בְּסוּפֵיָה, (ג"א ד'
אתנון) עֲשׂוּרָא דִּילֵיהּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
אַמְתָּא, דְאִיהוּ עִישׂוּר דְאַרְבַּע מְאָה וְאַרְבַּעִין
וְחָד, הָא רְזָא דְחֲמִשָּׁא וְאַרְבַּעִין מ"ה, בְּזִמְנָא
דִּישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִין בְּתוֹרַת אַמְתָּא, בְּאוּמָאָה
דְשִׁקְרָא, אֲתָמַר בֵּיהּ (דניאל ח יב) וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּא
אַרְצָה, מַאי אַרְצָה דָּא שְׂכִינְתָּא, וּבְזִמְנָא
דִּישְׂרָאֵל מְקִימִין תּוֹרַת אַמְתָּא בְּאוּמָאָה
דְקִשׁוּט, אֲתָמַר בֵּיהּ (תהלים פה יב) אַמְתָּא מְאַרְצָן
תְּצַמַּח, וּבְגִלוּתָא אֲתָמַר (ישעיה נט טו) (דף צה נ"א).

וְתֵהִי הָאֲמַת נְעֻדְרַת, וְשִׁקְרָא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא,
(ובזמנא דאתתקו אמת ואסתלק לאתריה אתמחי שקרא מעלמא,
הדא הוא דכתיב (משלי יב יט) שפת אמת תכון לעד, כוננת לא
כתיב אלא תכון לעד (אמת), ועד ארגיעה לשון שקר (שם), מאי
אַמְתָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, שְׂכִינְתָּא דִּילֵיהּ תּוֹרַת אַמְתָּא, הֵיִתָּהּ
בְּפִיָּהּ (מלאכי ב ו), וּמָאן שִׁקְרָא דָּא סְמַא"ל, בְּזִמְנָא
דְאַמְתָּא שְׁלֵטָא אֲתַעְבֵּר שִׁקְרָא מְעֵלְמָא.

אַמְתָּא אִיהוּ בְּסוּף תִּיבִין, וְאִינוּן בְּרִיא אֱלֹהִים
לְעֵשׂוֹת, בְּרִיא אֱלֹהִים אִת, בֵּיהּ בְּרִיא
עֵלְמָא, וְעֵלְיָה אֲתָקְרִי וְקִימָא כָּל עֵלְמָא, וְכָל
מָאן דְאוּמִי בְּשִׁקְרָא פְּאָלוּ וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּא אַרְצָה,
וְשִׁקְרָא שְׁלֵטָא כְּבִיכּוֹל בְּאַתְרָא (ג"א אֲתָרָא
מאתר) דִּילֵיהּ דְאִיהוּ יְרוּשָׁלַם, וְדָא גְרִים
דְאֲתָתְרַב בֵּיתָא, וְאֲתָתְזִר עֵלְמָא לְתַהוּ וְבַהוּ,
דְהִכִּי אוּקְמוּהוּ תְרַב בֵּית רַאשׁוֹן וְהָאֲרָץ הֵיִתָּהּ
תַּהוּ, תְרַב בֵּית שְׁנֵי וְחֻשְׁף עַל פְּנֵי תַהוּם, דְאַמְתָּא

שְׁמֵי שִׁקְרָא לּוּ בְּשִׁקְרָא, רְחוֹק הוּא
מִמְּנֵו.

אַמְתָּא, א' בְּרִישָׁא הָאֲלָף בֵּית, מ'
בְּאַמְצָע, ת' בְּסוּפּוֹ. (ד' אותיות)
הַעֲשׂוּר שְׁלוֹ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
אַמְתָּא, שֶׁהוּא עֲשׂוּר שֶׁל אַרְבַּע
מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים וְאַחַד, הָרִי הַסּוּד
שֶׁל חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים מ"ה. בְּזִמְן
שִׁישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִים בְּתוֹרַת אַמְתָּא
בְּשִׁבּוּעָה שֶׁל שִׁקְרָא, נֹאמֵר בּו
וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּא אַרְצָה. מַה זֶה
אַרְצָה? זו הַשְׂכִּינָה, וּבְזִמְן
שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים תּוֹרַת אַמְתָּא
בְּשִׁבּוּעַת אַמְתָּא, נֹאמֵר בּו אַמְתָּא
מְאַרְצָן תְּצַמַּח, וּבְגִלוּתָא נֹאמֵר וְתֵהִי
הָאֲמַת נְעֻדְרַת, וְהַשִּׁקְרָא שׁוֹלֵט
בְּעוֹלָם, (ובזמן שמתקו האמת ומתעלה
למקומו, נמחה השקר מן העולם. זהו שכתוב
שפת אמת תכון לעד, כוננת לא כתוב, אלא תכון
לעד (אמת). ועד ארגיעה לשון שקר, מה זה
אַמְתָּא? הַעֲמוּד הָאַמְצָעִי, שְׂכִינְתּוֹ - תּוֹרַת אַמְתָּא
הֵיִתָּהּ בְּפִיָּהּ), וּמִי הַשִּׁקְרָא? זֶה
סְמַא"ל, בְּזִמְן שִׁשׁוּלֵט הָאֲמַת,
עוֹבֵר הַשִּׁקְרָא מִן הָעוֹלָם.

אַמְתָּא הוּא בְּסוּפֵי הַתּוֹבוֹת שֶׁל
בְּרִיא אֱלֹהִים לְעֵשׂוֹת, בְּרִיא
אֱלֹהִים אִת, בּוּ בְרִיא אֶת הָעוֹלָם,
וְעֵלְיוֹ נִקְרָא וְעוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם,
וְכָל מִי שְׁנֹשֵׁב בְּשִׁקְרָא, פְּאָלוּ
וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּא אַרְצָה, וְהַשִּׁקְרָא
שׁוֹלֵט כְּבִיכּוֹל בְּמִקּוּם (גרש ממקום)
שְׁלוֹ, שֶׁהוּא יְרוּשָׁלַם, וְזֶה גְרַם
שֶׁנִּחְרַב הַבַּיִת וְחִזַּר הָעוֹלָם לְתַהוּ
וְבַהוּ. שִׁפְף פְּרֻשׁוּהוּ, חָרַב בֵּית
רַאשׁוֹן - וְהָאֲרָץ הֵיִתָּהּ תַּהוּ, חָרַב
בֵּית שְׁנֵי - וְחֻשְׁף עַל פְּנֵי תַהוּם,
שֶׁאַמְתָּא נוֹשֵׂאת עֲלִיוְנִים
וְתַחְתּוֹנִים, וּבְזִמְן שְׁנַעֲשֶׂה שִׁקְרָא
יִתְהַרַס הַבְּנַיִן. בְּאוֹתוֹ זִמְן נֹאמֵר
בְּשְׂכִינָה, נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם,

הוּא סְבִיל עֵלְאִין וְתַתְּאִין, וּבְזִמְנָא דְאַתְעֵבִיד שִׁקְרָא יִתְהַרַס הַבְּנַיִן, בַּהּ הוּא
זִמְנָא אֲתָמַר בְּשְׂכִינְתָּא (עמוס ה ב) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, הֲדָא הוּא

זהו שכתוב איך נפלת משמים הליל בן שחר, נפלה עטרת ראשנו, שהם ה' עליונה וה' תחתונה, ו' העמוד האמצעי נושא את שניהם, היסוד של הכל י', זו הברית, כל מי שמשקר ועובר בה, כאלו עקר הכל והפיל אותו, והי' הזו, היא אבן השתיה שממנה השפת העולם, ועליה נאמר אבן מאסו הבונים וכו', והיא היסוד של הכל, ועליה נבנה. אוי למי שחוטא באות שבת, ובאות תפלין, ובאות ימים טובים, ובאות ברית מילה, כאלו עקר אותו מקומו והחזיר את העולם לתהו ובהו.

אמר רבי אלעזר: אבא, והרי י' היא למעלה, למה כאן היא למטה? אמר לו: בני, זה סוד עליון, מארבע אותיות תלויות ארבעה שמות. מן י' יהו"ה, מן ה' הו"ה, ומן ו' והי"ה, מן ה' הוה"י (והי"ה הוה"י), עליהם נאמר ודאי וראית את אחוריי (ופני לא יראו), ומצד של אחוריים הי' היא למטה, ומצד של הפנים - למעלה, וזהו הסוד שמתהפף השם מדין לרחמים ומרחמים לדין. כשמתהפף לדין, הוא הוה"י, י' למטה, שנאמר בה אבן מאסו הבונים, מאסו את היסורים, שלה, ואלו שחביבים היסורים, מתהפף להם מדין לרחמים יהו"ה, ובאותו זמן אבן מאסו וכו', מה שהיתה י' למטה, חזרה למעלה, ומתצד של והי"ה הי' היא באמצע. באותו הזמן השתטח אצלו ואמר: אשרי חלקי שזכיתי לזה, שזה עקר ויסוד הכל.

תקון ששים וארבעה

בראשית ברא' אלהי"ם, שם אי"ש, שם אשה עם ה' של

דכתיב (ישעיה יד יב) איך נפלת משמים הליל בן שחר, נפלה עטרת ראשנו (איכה ה טז), דאינון ה' עלאה ה' תתאה, ו' עמודא דאמצעייתא סביל תרוייהו, יסודא דכלא י', דא ברית, כל מאן דמשקר ועבר ביה, כאלו אעקר כלא ואפיל ליה, והאי י' היא אבן השתיה דמינה הושפת עלמא, ועליה אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים וכו', ואיהי יסודא דכלא, ועלה אתבני, ווי ליה למאן דחאב באות שבת ובאות תפלין ובאות יומין טבין ובאות ברית מילה, כאלו אעקר ליה מאתריה, ואהדר עלמא לתהו ובהו.

אמר רבי אלעזר אבא והא י' לעילא איהי, אמאי איהי לתתא הכא, אמר ליה ברי, דא רזא עלאה, מארבע אתוון תליין ארבע שמקון, מן י' יהו"ה, מן ה' הו"ה (ג"א הו"ה), מן ו' והי"ה, מן ה' הוה"י (ג"א והי"ה הוה"י), עלליהו אתמר ודאי וראית את אחוריי, (ופני לא יראו) (שמות לג כג), ומסטרא דאחוריים איהי י' לתתא, ומסטרא דפנים לעילא, ודא איהו רזא דאתהפף שמא מדינא לרחמי ומרחמי לדיןא, כד אתהפף לדיןא איהו הוה"י י' לתתא, דאתמר ביה אבן מאסו הבונים, מאסו יסורין דילה, ואלין דחביבין יסורין אתהפף לון מדינא לרחמי יהו"ה, ובכהווא זמנא אבן מאסו וכו', מה דהות י' לתתא אתחזרת לעילא, ומסטרא דוהי"ה איהי י' באמצע, בכהווא זמנא אשתטח לגביה, ואמר זכאה חולקי דזכינא להאי, דדא עיקרא ויסודא דכלא.

תקונא שתין וארבע

בראשית ברא אלהי"ם, תמן איש תמן אשה עם ה' דאלהי"ם, ועלייהו

אָתְמָר (שיר ב ה) סְמְכוּנֵי בְּאִשְׁשׁוֹת, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה, וּמָאן גְּרִים דָּא, בְּגִין דְּאִתְפְּשְׁטוּ מִפְתָּנוֹת אוֹר אָדָם וְחַוָּה, וּבְגִין דָּא סְמְכוּנֵי בְּאִשְׁשׁוֹת, בְּכַתְנֹת עוֹר דְּאִינוּן לְקַבֵּל וְעוֹרוֹת אֵילִים מְאָדְמִים וְכוּ' (שמות כה ה).

אֱלֹהִים, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר סְמְכוּנֵי בְּאִשְׁשׁוֹת, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה, וּמִי גֵרָם אֵת זֶה? מִשׁוֹם שֶׁהִתְפַּשְׁטוּ מִפְתָּנוֹת אוֹר אָדָם וְחַוָּה, וּמִשׁוֹם זֶה, סְמְכוּנֵי בְּאִשְׁשׁוֹת - בְּכַתְנֹת עוֹר, שֶׁהֵם כְּנָגְד וְעֵרַת אֵילִם מְאָדְמִים וְכוּ'.

וְכִי אָדָם גְּרִים, וְהָא כְּתִיב (בראשית ג ב) וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וְגוֹמַר, וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאִתְתָּא מְהַ עֲבַדְתָּ, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (שם יג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאִשָּׁה מַה זֹאת עָשִׂית, כָּל חוּבָה דְעֲבַדְתָּ לְשְׂכִינְתָּא דְאִיהִי זֹאת עֲבַדְתָּ, וּבְגִין דָּא מַה זֹאת עָשִׂית, דְּאִיהִי מַה שָּׁמוּ, מַה זֹאת וְדָאִי, מַה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ שׂוֹאֵל מֵעַמְךָ כִּי אִם לִירְאָה (דברים י יב), וְאֵל תִּקְרִי אִם אֶלָּא אִם (הרא הוא כְּתִיב (ויקרא יט ג) אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ דְאִיהוּ י"ה אָבָא וְאִמָּא עֲלָאָה), וְאַנְתָּ לָא דְחִילְתָּ מְאִימָא עֲלָאָה, לְזֹאת עֲבַדְתָּ כָּל דָּא וְדָאִי, דְאַתְמָר כְּהַ (בראשית ט ז) זֹאת אוֹת הַבְּרִית.

וְכִי אָדָם גֵרָם? וְהִרִי כְּתוּב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וְגוֹמַר, וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאִשָּׁה מְהַ עָשִׂית? כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאִשָּׁה מַה זֹאת עָשִׂית? כָּל חֲטָא שְׁעָשִׂית לְשְׂכִינְתָּא, שְׁהִיא זֹאת, עָשִׂית, וּמִשׁוֹם זֶה מַה זֹאת עָשִׂית, שְׁהִיא מַה שָּׁמוּ, מַה זֹאת וְדָאִי, מַה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ שׂוֹאֵל מֵעַמְךָ כִּי אִם לִירְאָה, וְאֵל תִּקְרִי אִם אֶלָּא אִם, (זהו שְׂכִינְתוֹ אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, שֶׁהוּא י"ה, הָאָב וְהָאִם הָעֲלִיּוֹנָה), וְאַתָּ לָא כְּפַחְדְּתָּ מִן הָאִם הָעֲלִיּוֹנָה, לְזֹאת עָשִׂית כָּל זֶה וְדָאִי, שֶׁנֹּאמַר כְּהַ זֹאת אוֹת הַבְּרִית.

דְּאָרְם (ד' צה ע"ב) וְאַתְתִּיהַ אִתְבְּרִיאָוּ בְּדִיּוּקְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהַ, וּבְגִין דָּא חוּבָא דְאָדָם הָוָה תְּלִיא בְּעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְחוּבָה דְחַוָּה בְּשְׂכִינְתָּא, וּבְגִין דָּא מַה זֹאת עָשִׂית, לְזֹאת עָשִׂית וְדָאִי, וְחוּבָא דָּא גֵרָם דִּנְחַתְתָּ שְׂכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, דְהוּוּ יִשְׂרָאֵל עֲבַדִּין מַעֲשֵׂה אַבּוֹתֵיהֶם, וּבְגִין דָּא אָמַר (ויקרא כו מד) וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲרִיבֵיהֶם לָא מְאַסְתִּים וְלָא גְעַלְתִּים וְכוּ', וּבְהַ אָמַר דָּוִד (תהלים כז ג) אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָנָה לָא יִירָא לְבִי וְגוֹמַר, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ וְגוֹמַר, דָּא אִתְמָר בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמְגוֹג, וּמָאן גְּרִים לְמַהוּי אִיהוּ נְטִיר כְּהַ, בְּגִין דְעַלֵּיהַ אִתְמָר (שם קלב ד) אִם אִתְּן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפֵי תְנוּמָה עַד אֲמַצָּא מְקוּם לִיהוּ"ה וְגוֹמַר.

שְׂאָרְם וְאַשְׁתּוֹ נְכִרָאוּ בְּדִיּוּקְנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ, וּמִשׁוֹם זֶה חֲטָא הָאָדָם הִיָּה תְלוּי בְּעַמּוּד הָאֲמַצְעִי, וְהַחֲטָא שֶׁל חַוָּה בְּשְׂכִינְתָּא, וּמִשׁוֹם זֶה מַה זֹאת עָשִׂית, לְזֹאת עָשִׂית וְדָאִי, וְהַחֲטָא הִיָּה גֵרָם שֶׁיִרְדֶּה הַשְׂכִּינָה לְגִלוּת, שֶׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה אַבּוֹתֵיהֶם, וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲרִיבֵיהֶם לָא מְאַסְתִּים וְלָא גְעַלְתִּים וְכוּ', וּבְהַ אָמַר דָּוִד אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָנָה לָא יִירָא לְבִי וְגוֹמַר, בְּ"זֹאת" אֲנִי בּוֹטֵחַ וְגוֹמַר, זֶה נֹאמַר בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמְגוֹג, וּמִי גֵרָם שֶׁהוּא יְהִיָּה שְׁמוֹר כְּהַ? מִשׁוֹם שֶׁעֲלִיו נֹאמַר אִם אִתְּן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפֵי תְנוּמָה עַד אֲמַצָּא מְקוּם לִיהוּ"ה וְגוֹמַר.

וְזוּרֵי חֲכָמַת שְׁלֵמָה, וְעֲלִיָּה נֹאמֵר
וְחֲכָמַת הַמְּסַפֵּן בְּזוּיָה, וְעֲלִיָּה
נֹאמֵר פִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבּוּזֵי יִקְלוּ.
כְּשִׁירָד שְׁלֵמָה מִמְּלֻכוֹתוֹ, הִיְתָה
חֲכָמְתוֹ בְּזוּיָה בְּעֵינֵי הַשּׁוֹטִים,
וּכְשֶׁהִתְעַלָּה בְּמִלְכוֹתוֹ נֹאמֵר בּוֹ
וּתְרַב חֲכָמַת שְׁלֵמָה, שֶׁהִתְגַּדְּלָה
עַד שֶׁהִגִּיעָה לְמָקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּטְלָה
מִשָּׁם, לְמָקוֹם הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה,
שֶׁהִיא חֲכָמָה בְּרֹאשׁ, וְהִיא חֲכָמָה
בְּסוֹף, וְהִיא תוֹרָה בְּאֲמֻצָּע,
בְּעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, תוֹרַת אֲמֵת,
לְמַעַלָּה תוֹרַת חֶכֶם, לְמִטָּה חֲכָמַת
שְׁלֵמָה, וּמִשּׁוּם זֶה מֵהֵצֵד שֶׁל
שְׁלֵמָה נֹאמֵר וְחֲכָמַת הַמְּסַפֵּן
בְּזוּיָה, שִׁירְדָה בּוֹ וְעֲלָתָה בּוֹ, כְּמוֹ
שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ וּתְרַב חֲכָמַת שְׁלֵמָה
מִחֲכָמַת כָּל בְּנֵי קָדָם.

אַבְרָם בְּרִשְׁעִים מֵהַ כְּתוּב בְּהֵם?
נִתְנַנֵּי יְהו"ה בִּידֵי לֹא אוֹכַל קוּם,
נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם, וְאַף עַל
פִּי שְׂאִינן לָהּ רְשׁוֹת לְעַמּוּד
מִעֲצָמָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקְיֵם
אוֹתָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר בְּיוֹם הַהוּא
אֲקִים אֶת סִפְתַּי דְּדוֹד הַנִּפְלֵת, וּמִי
גֵרָם שִׁירְדָה לָהּ מִמְּקוֹמָה? זֶה
הַנְּחָשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר וַיֹּאמֶר יְהו"ה
אֱלֹהֵיִם אֵל הַנְּחָשׁ פִּי עֲשִׂית זֹאת,
שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, שֶׁנִּרְמָה שֶׁנִּמְצָאָת
בְּבִשָּׁה וְנִפְלָה מִמְּקוֹמָה, אֲרוּר
אֲתָה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגוֹמֵר, קָלִל
אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ מְלָכִים
וְשִׁלִּיטִים עַל מֵה שְׁסוּמָךְ, שֶׁהֵם
רְגָלָיו וְיָדָיו שֶׁקָּצַץ אוֹתָם, כְּמוֹ
שֶׁהוּא גֵרָם קִצּוֹץ וּפְרוּד לְמַעַלָּה,
וּמִשּׁוּם זֶה עַל גַּחְנֵךְ תִּלְךָ וְעַפְר
תֹּאכַל כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ, וְזֶהוּ שֶׁאֵמֵר
יִצְחָק לַעֲשׂוֹ מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
מוֹשְׁבֶךָ.

עֶשֶׂר קָלִלוֹת קָלִל אֶת הַנְּחָשׁ,
מִשּׁוּם שֶׁגֵרָם שֶׁנִּפְרְדָה הַשְּׂכִינָה
שֶׁהִיא עֲשִׂירִית מִבְּעֻלָּה, וְעֶשֶׂר

וְהֵאֵי אִיְהִי חֲכָמַת שְׁלֵמָה, וְעֲלָה אֶתְמֵר (קהלת
ט טז) וְחֲכָמַת הַמְּסַפֵּן בְּזוּיָה, וְעֲלָה
אֶתְמֵר (שְׁמוּאֵל א ב ל) פִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבּוּזֵי יִקְלוּ,
כְּדִלְתָה שְׁלֵמָה מִמְּלֻכוֹתֶיהָ הִוָּה חֲכָמָה דִּילִיָּה
בְּזוּיָה בְּעֵינֵי שְׁטִיִּין, וְכַד אֶסְתַּלַּק בְּמִלְכוֹתֶיהָ
אֶתְמֵר בֵּיהָ (מְלָכִים א ה י) וּתְרַב חֲכָמַת שְׁלֵמָה,
דְּאֶתְרַבִּיאַת עַד דְּמִטָּאֵת לְהֵאֵי אֶתְרֵ דְּאֶתְנַטְיִלַת
מִתְּפִין, לְאַתְרֵ דְּחֲכָמָה עֲלָאָה, דְּאִיְהִי חֲכָמָה
בְּרִישָׁא, וְאִיְהִי חֲכָמָה בְּסוֹף, וְאִיְהִי תוֹרָה
בְּאֲמֻצָּעִיתָא, בְּעֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא תוֹרַת אֲמֵת,
לְעִילָא תוֹרַת חֶכֶם, לְתַתָּא חֲכָמַת שְׁלֵמָה, וּבְגִין
דְּאֶ מְסַטְרָא דְּשְׁלֵמָה אֶתְמֵר וְחֲכָמַת הַמְּסַפֵּן
בְּזוּיָה, דְּנִחִיתַת בֵּיהָ, וְסִלִּיקַת בֵּיהָ, כְּמָה
דְּאֶתְמֵר בֵּיהָ וּתְרַב חֲכָמַת שְׁלֵמָה מִחֲכָמַת כָּל
בְּנֵי קָדָם.

אַבְרָם בְּחַיִּיבֵיא מֵהַ כְּתִיב בְּהוּ, (איכה א יד) נִתְנַנֵּי
יְהו"ה בִּידֵי לֹא אוֹכַל קוּם, (עמוס
ה) נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם (עמוס ה ב), וְאַף עַל פִּי
דְּלִית לָהּ רְשׁוֹ לְמִיָּקָם מְגַרְמָה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא יוֹקִים לָהּ, כְּמָה דְּאֶתְ אֶמֶר (שם ט יא) בְּיוֹם
הַהוּא אֲקִים אֶת סִפְתַּי דְּדוֹד הַנִּפְלֵת, וּמֵאֵן גְּרִים
דְּנִחַתַת לָהּ מֵאֶתְרָה דְּאֶ נְחָשׁ, כְּמָה דְּאֶתְ
אֶמֶר (בראשית ג יד) וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהֵיִם אֵל
הַנְּחָשׁ פִּי עֲשִׂית זֹאת, דְּאִיְהִי שְׂכִינְתָא, דְּגֵרַמַת
דְּאֶשְׁתַּפְּחַת יְבִשָּׁה וְנִפְלַת מֵאֶתְרָה, אֲרוּר אֲתָה
מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגוֹמֵר (שם), לִיִּיט לִיָּה דְּלֹא יִהְיֶה
לִיָּה מְלָכִין וְשִׁלִּיטִין עַל מֵה דְּסַמִּיךְ, דְּאִינּוּן
רְגָלָיו וְיָדָיו דְּקָצִיץ לּוֹן, כְּמָה דְּאִיְהוּ גְרִים
קִצּוֹץ וּפְרוּד לְעִילָא, וּבְגִין דְּאֶ עַל גַּחְוֹנְךָ תִּלְךָ
וְעַפְר תֹּאכַל כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ (שם), וְדָא אִיְהוּ דְּאֶמֶר
יִצְחָק לַעֲשׂוֹ (שם כו ט) מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
מוֹשְׁבֶךָ.

עֶשֶׂר לְוִטִּיא לִיִּיט לְחַוִּיא, בְּגִין דְּגֵרִים דְּאֶתְפְּרַשׁ שְׂכִינְתָא דְּאִיְהִי עֲשִׂירָאָה